

РЕШЕНИЕ

№ 2467

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **428** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на зам.директор на ТД на НАП С., срещу Решение № 1229/07.12.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 7136/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди, че административнонаказващият подробно е описал съставомерните признаци на нарушението, с което правилно е приложил материалния закон. Наред с това касаторът твърди, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаденото въз основа на него Наказателно постановление (НП) съответстват на изискванията за форма и съдържание, установени в чл.42 и чл.57 ЗАНН. Счита, че датата на извършване на нарушението е правилно определена, доколкото се касае за продължавано нарушение. По същество се иска отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което да се потвърди в цялост НП.

Ответникът – [фирма], с депозиран писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна следното:

С Наказателно постановление № 542712-F./19.10.2020г., издадено от зам.директора на ТД на НАП С., на ответника е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, за нарушение по чл.124, ал.3 от същия ЗДДС.

С касираното решение СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на разпитаните свидетели, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на оспорения акт.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че касираното решение на е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд.

От фактическа страна.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото гласни и писмени доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Решението е правилно.

Правилни са съображенията на СРС за нарушение на материалния закон при образуването на административнонаказателното производство, изложени в процесното решение. Действително, деянието, изразяващо се в бездействие е довършено към дата 14.06.2018 г., понеже към тази дата е изтекъл 14 – дневния срок за целта. Давностният срок за този вид данъчни нарушения, съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗАНН е две години, като същият е изтекъл към датата на съставяне на АУАН – 19.06.2020 г. Споделят се по тази причина и изложените съображения на състава на СРС в тази посока. Възражението на касатора е неоснователно. Въпреки, че деянието се осъществява чрез бездействие, като нарушението не е отстранено към датата на съставяне на АУАН, то факта на довършване на деянието към горепосочената дата обуславя началото на преклузивния срок за образуване на административнонаказателното производство. Да се приеме обратното означава преграждане на възможността за прилагане на преклузивните срокове по ЗАНН, което не отговаря на буквата и целта на закона.

Въз основа на горното, настоящият състав приема, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в

сила като правилно.

Водим от горното Административен съд-София-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1229/07.12.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 7136/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.